

[Rager.]

den anden Side indrømme, at det kunde være rart for det ærede Medlem, der maaske nok i Øjeblikket inden for sit Parti rummer ikke faa, der ikke netop er enige med det ærede Medlem Hr. Prieme, om der ogsaa i andre Partier kunde være Divergenser. Men jeg maa altsaa beklage, at vi ikke kan tjene det ærede Medlem med at være dem, der er Parallellen her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg har aldeles ikke udtalt mig om, hvorvidt der er Enighed eller Uenighed inden for Det radikale Venstre, det interesserer mig ikke og kommer mig ikke ved. Men jeg har sagt, at Det radikale Venstres Formand her i dette høje Ting, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, var adskilligt klogere og intelligentere end det ærede Medlem Hr. Rager.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte sig ikke saa vel-signet klart før, men nu takker jeg ham, fordi han saa overordentlig klart udtaler en Mening, der er hans personlige, og som maaske ogsaa — det kan godt være — er objektivt rigtig. Jeg konstaterer samtidig, at denne Udtalelse er faldet fra den, der normalt her anser sig for at være kaldet til tidlig og silde at hævde dette Tings Ære, Talerstolens Værdighed og i det hele taget den gode Tone — det staar jo udmærket til denne Udtalelse, der faldt her i Dag. Det ærede Medlem havde nu alligevel tjent sig selv og sin Position bedre ved at undlade denne Udtalelse.

Thomsen: Spørgsmaalet om Kompensationshandel har Interesse ikke alene for Købmænd, men i endnu højere Grad for Producenter og da navnlig for Landbruget, der som bekendt er ude for overordentlig store Vanskeligheder med Hensyn til Af-sætning af Produktionen. Naar man nu ved, hvilken mægtig Beskyttelse Industrien har i Valutakontoret, i Valutarestriktionerne o. s. v., skulde man synes, at det er at gaa for vidt, naar man, aabenbart for at tjene ensidige Hensyn, modarbejder Kompensationshandel. Den højterede Handelsminister udtalte i sit Svar, at Retningslinierne for private Vareudvekslingsaftaler er fast-

lagt og godkendt. Naar det er Tilfældet, saa vil jeg meget anmode Ministeren om, at han her under disse Forhandlinger giver nærmere Oplysninger, saa at eventuelle Ansøgere ved, hvad de har at rette sig efter. I Virkeligheden er det jo en meget lille Procentdel af Befolkningen, der har økonomisk Fordel af den overhaandtagende Beskyttelse; det er rigtigt, naar det siges, at man ved at spærre Industrivarer ude spærres Landbrugets Varer inde. Af Hensyn til den lille Procentdel af Landets Borgere forhindrer man Eksport og derved Produktion inden for Landbruget, samtidig med at man paalægger baade Landbruget og Forbrugerne i al Almindelighed en betydelig Merudgift ved beskyttede Varer. Og saa taler man endda — det er ogsaa sket her i Dag fra den højterede Handelsministers og nogle af Ordførernes Side — om Beskyttelse for Landbruget, man generer sig aabenbart ikke! Er der nogen i denne Sal, der er i Tvivl om, at bl. a. Tabet paa Smørproduktionen — trods det, at denne af samfundsmæssige og valutariske Hensyn nødvendigvis maa opretholdes — Aar efter Aar maa bæres af et Erhverv, der i Forvejen faar en ussel Betaling for sit Arbejde? Er det det, Handelsministeren forstaar ved Orden i Huset? Ja, efter den Erklæring, Handelsministeren her har afgivet angaaende det valutariske Spørgsmaal, tror jeg ærlig talt, man vilde staa sig ved at indstille sig paa, at Landbruget virkelig ikke godvilligt vil fortsætte under de Vilkaar, man byder det. Man er ude i Landet ved at blive klar over, hvem der har Ansvaret for Fordelingen, som den er, ved at blive klar over, at Lovgivningsmagts Beslutninger er afgørende baade for det, vi skal købe, og for det, vi skal sælge.

For Landbrugets Vedkommende har det, som man vil vide, særlig knebet med at sælge Kreaturer. Der er saa vidt mig bekendt destrueret over 300 000 Stykker indtil 1. Januar i Aar. Man skulde derfor synes, at det samfundsmæssigt set vilde være overmaade klogt at faa en Byttehandel i Stand. Der er ingen Tvivl om, at Kompensationshandel kan fremme Vareomsætningen med Udlandet ganske betydeligt, tilmed i Forholdet — som det kræves — 1 til 1. Jeg kan oplyse, at Danske Landbrugeres Kødforsyning i Maanederne Juni—August i Fjor havde faaet gennemført en Vareudvekslingsaftale med Italien. Den ugentlige Eksport af Kreaturer var i Forvejen paa 130 à 140 Stykker, men den blev, da Byttehandelen kom i Stand, bragt op til 321 Stykker ugentlig. Og det mest bemær-